

Sygn. akt I CSK 859/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku J. G.
przy uczestnictwie F. vel F. D., A. G., L. G., R. vel R. O., Y. vel Y. G., H. T.,
K. vel K. M. i R. R. H.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 października 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 26 czerwca 2013 r., sygn. akt I Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W sprawie nie zachodzi żadna z tych przesłanek.

Wnioskodawca domaga się przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z jej oczywistą zasadnością. Powyższego wniosku skarżącego nie sposób jednak podzielić. Lektura skargi kasacyjnej wskazuje bowiem, że skarżący w istocie swoją argumentację sprowadza do zarzutów dotyczących ustalenia faktów i oceny dowodów. Tymczasem z art. 398³ k.p.c. wynika, że dopuszczalne jest wprawdzie oparcie skargi kasacyjnej na podstawie naruszenia przepisów postępowania, z wyłączeniem jednak zarzutów dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów, nawet wtedy, gdy naruszenie tych przepisów mogło mieć wpływ na wynik sprawy.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).